

Sygnatura akt: XI GC 984/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Edyta Jurkowska

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2016 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa T. T.

przeciwko Towarzystwu (...) spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) spółki akcyjnej w W. na rzecz powoda T. T. kwotę 14.170 (czternaście tysięcy sto siedemdziesiąt) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 listopada 2014 roku do dnia zapłaty;
2. nakazuje pobrać od pozwanego Towarzystwa (...) spółki akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 251 (dwieście pięćdziesiąt jeden) złotych i 57 (pięćdziesiąt siedem) groszy tytułem nieuiszczonych kosztów procesy,
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.826 (trzy tysiące osiemset dwadzieścia sześć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: XI GC 984/15

Sprawa rozpoznawana w postępowaniu zwykłym

UZASADNIENIE

Powód T. T. złożył pozew przeciwko Towarzystwu (...) spółce akcyjnej w W.. Zażądał zapłaty kwoty 14.170 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 28 listopada 2014 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia na jego rzecz, od pozwanej, kosztów procesu.

Według twierdzeń pisma, powód ubezpieczył pojazd w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń z tytułu AC, pojazd powoda uległ uszkodzeniu, ubezpieczyciel ustalił, że miała miejsce szkoda całkowita, powodowi należało wypłacić zatem kwotę stanowiącą różnicę między wartością pojazdu przed powstaniem szkody a jego pozostałością. Zdaniem powoda pozwany zaniżył przedmiotową kwotę, więc dochodzi jej w niniejszym postępowaniu. Na wysokość szkody składa się przedmiotowa różnica między wymienionymi wartościami pojazdu, przy uwzględnieniu, że pozwany część kwoty już wypłacił, oraz kwota 400 złotych tytułem prywatnej opinii wykonanej celem ustalenia wysokości szkody.

W sprawie wydano nakaz zapłaty uwzględniający żądanie (karta 63).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty (karta 68) pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. Pozwana zakwestionowała zasadność twierdzeń, z ostrożności (karta 73) przyznała, że wartość pojazdu mogła wynosić przed wypadkiem 102.217 złotych. Jako niezasadne uznano żądanie dochodzenia kosztów uzyskania prywatnej opinii.

W piśmie (karta 256) powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko.

Na rozprawie w dniu 12 listopada 2015 roku (karta 263), oraz w dniu 21 marca 2016 roku (karta 302) stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. T. jest właścicielem pojazdu M. (...) E4 18.o 1840 LS o numerze rejestracyjnym (...). Pojazd ten był ubezpieczony w Towarzystwie (...) spółce akcyjnej w W. w zakresie (...) Casco. W dniu 18 sierpnia 2014 roku pojazd uczestniczył w zdarzeniu drogowym, w którym doznał uszkodzeń.

Ubezpieczyciel dokonał oceny uszkodzeń i przyznał właścicielowi pojazdu kwotę 41.517 tytułem odszkodowania. Pojazd doznał szkody całkowitej (jego naprawa jawiła się jako nieopłacalna). Właściciel pojazdu do szkody przyczynił się w części 10 %.

Na skutek odwołania, ubezpieczyciel wypłacił właścicielowi pojazdu dodatkowo kwotę 6.030 złotych.

T. T. dokonał wyceny wysokości poniesionej przez niego szkody. Koszt tego badania wyniósł go 400 złotych.

Właściciel pojazdu wzywał ubezpieczyciela do pełnego wyrównania szkody.

Suma ubezpieczenia wynosiła przy przedmiotowym ubezpieczeniu 110.000 złotych. Właściciel po wypadku sprzedał pojazd w stanie nienaprawionym. Samochód przed wypadkiem był serwisowany, był w dobrym stanie. Wartość pozostałości pojazdu po wypadku wynosiła 41.870 złotych.

Niesporne a ponadto dowód:

- kosztorys, karta 11 – 14;
- pismo, karta 15 – 16;
- wycena, karta 17 – 35;
- wezwanie do zapłaty, karta 36 – 37;
- wycena, karta 39 – 41;
- pismo, karta 42 – 43;
- dokument polisy, karta 44 – 46;
- faktura, karta 47, karta 196;
- dokument wyceny, karta 84 – 92;
- pismo, karta 9394;
- wycena, karta 95 -104;
- pismo, karta 109- 110;

- wycena , karta 111 – 114;
- pismo, karta 115 – 116;
- wycena z dokumentacją fotograficzną , karta 117 – 166;
- pismo karta 167;
- faktura karta 172 – 173;
- wycena karta 174 – 245;
- zeznania powoda T. T., karta 263 – 264;

Wartość rynkowa ciągnika samochodowego marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) przed powstaniem szkody, przy uwzględnieniu korekty za przebieg wynosiła 115.100 złotych, bez uwzględniania korekty wynosiła 109.600 złotych. Koszt naprawy pojazdu przy zastosowaniu średnich stawek za robociznogodzinę oraz oryginalnych części zamiennych sygnowanych znakiem producenta to kwotę 104.014,42 złotych. Koszt naprawy przy zastosowaniu alternatywnych części zamiennych o jakości Q to kwota 102.548,84 złotych.

Dowód:

- opinia pisemna biegłego, karta 270 – 293;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne w całości.

Powód domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 13.770 złotych tytułem świadczenia z umowy ubezpieczenia autocasco, oraz kwoty 400 złotych tytułem zwrotu kosztów uzyskania prywatnej opinii. Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, że sporządzona przez nią wycena samochodu jest prawidłową i odzwierciedla rzeczywistą wysokość poniesionej szkody – w tym sporną wartość w postaci wartości pojazdu przed powstaniem szkody.

W sprawie niesporne było, że strony łączyła umowa ubezpieczenia autocasco. Nie był również kwestionowany fakt zaistnienia zdarzenia ubezpieczeniowego skutkującego uszkodzeniem pojazdu. Rozmiar i rodzaj uszkodzeń pojazdu nie był sporny. Nie była sporna wartość pozostałości po wypadku, a kwota wynosiła 41.870 złotych. Nie był sporny fakt powstania szkody całkowitej w pojeździe, który ustalony został w postępowaniu likwidacyjnym przez pozwanego ubezpieczyciela. Nie był sporny fakt wysokości sumy ubezpieczenia auto casco, która wynosiła 110.000 złotych. Nie był sporny stan przyczynienia się ubezpieczonego do powstania szkody, który przez ubezpieczyciela ustalono na 10% a której to wartości powód nie sprzeciwił się. Sporna była wartość pojazdu przed powstaniem szkody.

Podstawą prawną powództwa jest art. 805 kodeksu cywilnego, zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Istota umowy ubezpieczenia majątkowego sprowadza się do przejścia przez zakład ubezpieczeniowy określonego ryzyka zaistnienia, szkód w związku z wypadkiem przewidzianym w umowie, w zamian za uzyskanie składki od podmiotu ubezpieczającego. Ubezpieczający opłaca więc składkę w zamian za ochronę ubezpieczeniową, zaś zakład ubezpieczeń świadczy w celu zwolnienia się z zobowiązania. Świadczenia ubezpieczającego jest bezwarunkowe, natomiast świadczenie ubezpieczyciela jest uzależnione od zajścia przewidzianego w umowie wypadku, czyli zdarzenia losowego.

W przypadku ubezpieczenia majątkowego świadczenie zakładu ubezpieczeń polega na wypłacie odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.). Kodeks cywilny nie wprowadza

materialnej definicji wypadku ubezpieczeniowego, pozostawiając tą kwestię do regulacji przez strony w umowie ubezpieczenia, które mają w tym zakresie pełną swobodę, ograniczoną tylko art. 353¹ i 58 k.c. Będzie ona zawsze skorelowana z przedmiotem ubezpieczenia (dobrem chronionym) oraz ryzykiem objętym ubezpieczeniem. Zatem ubezpieczyciel w zamian za zapłatę składki zobowiązuje się do zapłaty odszkodowania, w przypadku zaistnienia określonego w umowie wypadku ubezpieczeniowego. Jednakże postanowienia ogólnych warunków ubezpieczenia, będące elementem treści łączącego strony stosunku obligacyjnego, mogą przewidywać wyłączenie odpowiedzialności ubezpieczyciela, bądź jej ograniczenie. W przedmiotowej sprawie strony zgodnie ustaliły wysokość sumy ubezpieczenia na 110.000 złotych (umowa, karta 44-46).

Biegły sądowy ustalił wartość pojazdu przed szkodą na kwotę 115.100 złotych. Opinia biegłego była jasna i spójna w tym zakresie, korespondowała z materiałem dowodowym w aktach sprawy, strony nie złożyły zarzutów do tej opinii.

Mając na uwadze fakt, że mimo wartości pojazdu określonej na kwotę 115.100 złotych, strony umówiły się co do kwoty ubezpieczenia 110.000 złotych, będzie to kwota wyjściowa do ustalenia szkody powoda. Wartość pojazdu przed wypadkiem 110.000 złotych pomniejszy należy o kwotę pozostałości 41.870 złotych, pozostaje zatem kwota 68.130 złotych. Uwzględniając 10% przyczynienie powoda do powstania szkody i jej wysokości od tej kwoty 68.130 odjąć należy 10% tej kwoty to jest 8.813 złotych, co daje kwotę 61.317 złotych jako różnicę między wartością pojazdu przed szkodą (z uwzględnieniem ograniczenia umownego) i wartością pozostałości pojazdu, uwzględniając 10% przyczynienie się powoda do wysokości szkody. Niespornym jest, że pozwany ubezpieczyciel wypłacił powodowi kwotę 41.517 złotych, oraz 6.030 złotych, co daje kwotę 47.547 złotych. Odejmując od uzyskanej wcześniej kwoty 61.317 złotych wypłaconą już kwotę odszkodowania 47.547 złotych pozostaje kwota 13.770 złotych dochodzona przez powoda od pozwanej w niniejszym postępowaniu tytułem odszkodowania.

Kwotę tę powiększyć należało o 400 złotych tytułem kosztów uzyskania opinii prywatnej przez powoda. Powód powinien był wiedzieć jakiej kwoty może domagać się przed sądem, a skoro nie posiadał wiadomości specjalnych z zakresu szacowania pojazdów, skorzystał z odpłatnej usługi szacowania tej wartości przez biegłego na okoliczność czego przedłożył dokument faktury na kwotę 400 złotych. Skoro dłużnik zobowiązany jest do naprawy szkody w całości, powinien w myśl normy art. 471 k.c. zapłacić powodowi również wykazane koszty przedprocesowej opinii prywatnej, skoro konieczność poniesienia tych kosztów wywołał wyłącznie pozwany ubezpieczyciel niedoszacowując szkody.

Rozstrzygnięcie w zakresie odsetek znajduje uzasadnienie w treści art. 481 § 1 KC, zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Żądanie powódki w zakresie odsetek od kwoty zasądzonej w pkt. I wyroku Sąd zasądził zgodnie z żądaniem zgłoszonym w pozwie tj. od dnia 28 listopada 2014 roku, zgodnie z art. 817§1 kc ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o zdarzeniu.

Obie strony uiściły zaliczkę po 700 zł na poczet wynagrodzenia biegłego, które wyniosło w niniejszej sprawie 1.651,57 złotych. Skoro w całości sprawę przegrała strona pozwana, powinna ona dopłacić brakującą kwotę do pokrycia wynagrodzenia biegłego (1.651,57 złotych – 1.400 złotych = 251,57 złotych). O powyższym orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Strona powodowa wygrała sprawę w całości stąd należy się jej zwrot kosztów procesu w całości. Na koszty te składa się opłata od pozwu 709 złotych, koszt uiszczony zaliczki 700 złotych oraz wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika – adwokata w kwocie 2.417 złotych. Na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 6 pkt 5 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...)